

Тема 11. Проблема буття у філософії

КЛЮЧОВІ ТЕРМІНИ І ПОНЯТТЯ

- **АНТРОПНИЙ ПРИНЦИП** у деяких сучасних науках: початкове припущення того, що без урахування факту наявності людини в світі природні процеси не можна зрозуміти в їх єдності та провідних характеристиках, а наукова картина світу не зможе набути логічного та змістового завершення; і навпаки, поза цим принципом із стихії природних процесів появу людини пояснити просто неможливо.
- **БУТТЯ - НЕБУТТЯ** — гранична межа філософського узагальнення[^] співвідношення, через яке визначається буття, проте не лише внаслідок позначення межі, за якою буття вже немає, а її тому, що такого роду межа вказує на ті якості суцього, втрата яких рівнозначна втраті самого такого суцього; означена межа позначає також: граничну щирість людської думки, її вміння утримуватись у власних актах при бутті, а не зриватися в небуття.
- **ІНТЕНЦІЯ** — властивість людської думки та свідомості, пов'язана із їх принциповою спрямованістю на певний предметний зміст; визнання того факту, що не може бути думки "ні про що", свідомості "із нульовим змістом".
- **МЕТАФІЗИКА ТА ОНТОЛОГІЯ** -- за усталеною традицією філософи ХХ ст. — основні філософські науки про буття: метафізика розглядає найперші, позачуттєві та позафізичні засади буття, а онтологія - види, рівні, форми проявів буття. Метафізика у дослідженні буття тяжіє до вирішення питання "Що? " ^"Що є буття? ", "Що є перше буття? "), а онтологія - до вирішення питання "Як?" ("Як проявляє себе буття?").